

מת (באר שבע) 46609-09-25 - מדינת ישראל נ' סאלח אבו סבית

מ"ת (באר-שבע) 46609-09-25 - מדינת ישראל נ' סאלח אבו סביתשלוש באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 46609-09-25

מדינת ישראל

לשכת תביעות נגב

נ ג ד

סאלח אבו סבית

אקדמ אבו סבית

בית משפט השלום בבאר-שבע

[23.10.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

החלטה

מהו משקלם הראייתי של מזכרי זיהוי הקולות שנערכו על-ידי המשקלטים בהאזנות הסתר שבוצעו למשיבים במהלך

החקירה? זוהי השאלה המרכזית העומדת לדיון בהחלטה זו.

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים

1. כנגד המשיבים הוגש ביום 16/9/2025 כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למבנה

שאינו דירה וניסיון גניבה.

2. נטען בכתב האישום כי סמוך ליום 27/8/2025 קשרו המשיבים קשר האחד עם השני וכן יחד עם עוד שלושה

מעורבים נוספים (להלן: "האחרים") להתפרץ לחנות נוחות בתחנת דלק סמוך למושב תימורים (להלן: "החנות").

במסגרת הקשר, תפקידו של המשיב 2 היה לתצפת על החנות ולהתריע על נוכחות שעלולה להפריע למימוש הקשר.

המשיבים החזיקו בטלפונים "מבצעים" - המשיב 2 בטלפון שמספרו *****-*** (להלן: "טלפון 403") והמשיב 1

בטלפון שמספרו *****-*** (להלן: "טלפון 846").

- ביום 27/8/2025 בין השעות 00:00-03:00 שוחחו המשיבים ביניהם, תוך שהמשיב 1 הורה למשיב 2 לנסוע לאזור החנות. בתוך כך, בסמוך לשעה 03:00, הגיע המשיב 1 לחנות ברכב מסוג טויוטה לנדקרוזר יחד עם האחרים, ואילו המשיב 2 הגיע ברכב מסוג טויוטה קורולה והתמקם בסמוך לחנות.
- המשיב 1 והאחרים התפרצו לחנות בכך שחיברו כבל גרירה לרכב הלנדקרוזר ולסורגים בחנות, ובתוך כך עקרו את דלת ההזזה של החנות. משנשמעה אזעקה והחלה לפעול מערכת הגנה אקטיבית שמפזרת עשן, המשיב 1 והאחרים החלו בנסיעה, בה בעת שהמשיב 1 הורה למשיב 2 לעזוב את המקום.
- בהמשך לכך, שוטרים חסמו את נתיב נסיעת רכב הלנדקרוזר ואף ביצעו ירי, אולם המשיב 1 והאחרים ברחו ואבד עמם קשר עין.
3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה כנגד המשיבים בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים.
- תמצית טיעוני הצדדים
4. בדיון שהתקיים ביום 8/10/2025 חלק ב"כ המשיבים על התשתית הראייתית הלכאורית כנגד המשיבים. הסניגור מיקד את עיקרי טיעונו בקושי הראייתי הקיים בהאזנות הסתר שנערכו לטלפון 846, שעל-פי טענת המבקשת, היה בשימוש של המשיב 1. נטען כי טלפון 846 לא נתפס בפועל, ואין די במזכר השוואת קולות שנערך על-ידי המשקלטת כדי לעמוד ברף הראייתי הנדרש.
5. הסניגור התייחס גם להאזנת סתר נוספת שנערכה למספר ***** (להלן: "טלפון 837"), שלטענת המבקשת הוא הטלפון "הלגיטימי" של המשיב 1 ולהשוואת קולות שנערכה בין טלפון 846 לטלפון 837, אולם טען כי גם בכך אין די כדי לקשור את המשיב 1 לטלפון "המבצעי", קרי טלפון 846.
6. עוד הפנה הסניגור לפסיקה שקבעה כי אין די בקליטת פרטים מהאזנת סתר, לרבות ציון שם הנאשם, כדי לקשור את הנאשם ראייתית לשיחה, ובעניינו הדברים נכונים מקל וחומר עת בשיחות שנקלטו המשיבים לא מזדהים בשמותיהם. בנוסף, צוין כי לא הוגשה חוות דעת מומחה באשר להשוואת הקולות, שגם בכך יש כדי להחליש את המסכת הראייתית.
7. אשר למשיב 2, הסניגור לא חלק על כך כי הלה נתפס כשבחזקתו טלפון 403, ואף שוחח בזמן ההתפרצות עם טלפון 846. יחד עם זאת, המשיב 2 לא נצפה או נעצר בסמוך לחנות, אלא רק מספר ק"מ משם ומכל מקום לא נטל חלק פעיל במעשה ההתפרצות. נתון זה, לטענת ההגנה, משליך באופן ישיר על ההכרעה בעניינו של המשיב 2.
8. בסיכומם של דברים, ולאור הקושי הראייתי הנטען, עתר ב"כ המשיבים להורות על שחרורם של המשיבים, וזאת לאור הכרסום בתשתית הראייתית.
9. בטיעוניה בעל-פה וכן בעיקרי טיעונו שהוגשו בכתב, עמדה ב"כ המבקשת על התשתית הראייתית העומדת לחובת המשיבים.
10. המבקשת הפנתה לחומרי החקירה הרלוונטיים, ובכלל זה לדו"חות הפעולה של השוטרים ולראיות הדיגיטליות אשר מלמדות על אודות מעשה ההתפרצות וניסיון הגניבה, מעצרו של המשיב 2 והמרדף שנערך אחר רכב הלנדקרוזר ובו המשיב 1.
11. המבקשת הפנתה לעמדות האזנות הסתר שנערכו בתיק זה לשלושת הטלפונים הרלוונטיים - טלפון 403, טלפון 846 וטלפון 837. צוין כי טלפון 403 נתפס באמתחתו של המשיב 2 וכן יש מזכר השוואת קולות ביחס אליו. המשיב 1 השתמש בטלפון 837 בשגרה, כאשר אף מסר מספר זה בחקירה מיום 4/9/2025. נערכה השוואת קולות בין השיחות שנקלטו בטלפון 837 לבין השיחות שנקלטו בטלפון 846 וכן השוואת קולות בין השיחות שנקלטו בטלפון 837 לבין קולו של המשיב 1 בחקירתו במשטרה מיום 4/9/2025 ונמצא כי מדובר בקול זהה.
12. עוד הפנתה המבקשת לתוכן השיחות שלטענתה יש בו כדי להפליל את המשיבים, בדגש על שיחה 19 שנקלטה בטלפון 846, וכן למחקרי תקשורת שהופקו בתיק. בנוסף, עמדה המבקשת על גרסאותיהם של המשיבים בחקירותיהם באזהרה, כאשר בחלק גדול מהחקירות בחרו המשיבים לשמור על זכות השתיקה.
13. המבקשת עוד הפנתה לעברם הפלילי של המשיבים ועתרה לקבוע תשתית ראייתית לכאורית כנגדם, ובתוך כך להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.
- דיון והכרעה
14. לאחר שעינתי בחומר החקירה ונדרשתי לטיעוני הצדדים, באתי לכלל החלטה כי כנגד המשיבים קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות להם בבקשה.
15. צודק ב"כ המשיבים כי לא קיימת ראייה ישירה למעשה ההתפרצות שבוצע לכאורה על-ידי המשיב 1 והאחרים, שכן המשיב 1 לא נתפס בסמוך למקום (אלא רק יום למחרת בביתו בפזורת שבט אבו סבית). אין גם מחלוקת על העובדה שהמשיב 1 לא מזהה בזירת העבירה במסגרת הראיות הדיגיטליות שנאספו.

16. יחד עם זאת, קיימת כנגד המשיב 1 תשתית ראייתית נסיבתית בעלת משקל ראייתי לא מבוטל, המבוסס בעיקרה על ראיות שנקלטו במסגרת האזנות הסתר.
17. בתיק זה בוצעו 3 האזנות סתר כמפורט להלן: עמדה 6947276-2025 לטלפון 846 (שלטענת המבקשת הוא הטלפון "המבצעי" של המשיב 1); עמדה 6942506-2025 לטלפון 837 (שלטענת המבקשת הוא הטלפון "הלגיטימי" של המשיב 1); עמדה 6947262-2025 לטלפון 403 (שלטענת המבקשת הוא הטלפון "המבצעי" של המשיב 2 ונתפס עליו בעת מעצרו).
18. ביום 27/8/2025 בין השעות 00:00 ל-03:05 התנהלו 13 שיחות בין טלפון 846 לטלפון 403. בשל חשיבות תוכן השיחות, להלן יובאו עיקרי הדברים.
- שיחה 5 בשעה 23:58: המשיב 1 מראה למשיב 2 מסלול נסיעה ומורה לו לשבת מתחת לגשר.
- שיחה 7 בשעה 00:17: המשיב 1 מורה למשיב 2 לנסוע לקריית גת ולוודא ש"הכל נקי".
- שיחה 8 בשעה 00:24: המשיב 2 אומר למשיב 1 "נקי" והמשיב 2 אומר לו להמשיך לנסוע ישר.
- שיחה 10 בשעה 01:29: המשיב 1 אומר למשיב 2 לכבות את הרכב ולהיות ערני לרכבים סמויים.
- שיחה 11 בשעה 01:59: המשיב 1 מורה למשיב 2 לנסוע לכיוון קריית מלאכי ולבצע פניית פרסה כדי שהם יוכלו לנסוע ביחד.
- שיחה 12 בשעה 02:03: המשיב 1 מוודא עם המשיב 2 כי החל בנסיעה בכביש 6 ושהמקום "נקי".
- שיחה 13 בשעה 02:09: המשיב 1 מורה למשיב 2 להזדרז ולבדוק את מחלף שורק, ולאחר מכן לבדוק את מחלף קריית גת.
- שיחה 14 בשעה 02:11: המשיב 1 מורה למשיב 2 לעמוד במחלף מסמיה.
- שיחה 15 בשעה 02:14: המשיב 1 אומר למשיב 2 להזדרז כאשר הוא מבצע פניית פרסה וכן לשים לב לרכב מסוג סיאט עם אורות לבנים.
- שיחה 16 בשעה 02:26: המשיב 1 שואל את המשיב 2 אם "נקי" ואם עברה מכונית הסיאט, המשיב 2 משיב בשלילה.
- שיחה 17 בשעה 02:30: המשיב 2 אומר למשיב 1 "נקי" והמשיב 1 מורה לו להמשיך "לעמוד עליו מלמעלה".
- שיחה 18 בשעה 02:38: המשיב 1 אומר למשיב 2 "תלך לפינה שלך".
- שיחה 19 בשעה 03:05: בשיחה זו משתתפים 2 דוברים נוספים פרט למשיבים. המשיב 1 אומר למשיב 2 להשאיר את הקו פתוח, המשיב 1 משיב בחיוב ואומר כי הכביש ריק. בהמשך המשיב 2 אומר למשיב 1 כי הגיע רכב מסוג יונדאי מהכיוון "שלכם". בהמשך אומר המשיב 2 למשיב 1 "סגר עלי, סגר עלי, סע סע" ואילו המשיב 1 אומר למשיב 2 "אל תפחד אל תפחד אל תפחד". בהמשך המשיב 1 נשמע אומר "לאט לאט, לא יורה, החגורה, לא רואים שאנחנו, תזרוק את החגורה יא גבר, שלא תסתובב על הגלגל".

19. השיחות שתוארו לעיל והתקיימו לכאורה בין המשיב 1 למשיב 2 הן בעלות משקל ראייתי לא מבוטל. הן מקימות ראיות לקשירת קשר ולחבירה בצוותא בין המשיבים, כאשר תוכן לא מעלה ספק בדבר תפקידו של כל משיב במסגרת קידום הקשר.
20. צודקת ב"כ המבקשת כי שיחה 19 בעלת משקל ראייתי מכריע, שכן לאחר האזנה לשיחה זו ניתן לשמוע את ניסיון הפריצה (מונה זמן 06:50-07:10), את האזעקה שהופעלה בחנות (מונה זמן 07:16) וכן קולות ירי (מונה זמן 08:12-08:20). נתונים אלו משתלבים עם יתר הראיות בתיק באשר למעשה ההתפרצות (ור' למשל מסמך פ"ג - מזכר של השוטר איתי בן דוד; מסמך ע"ט - דו"ח פעולה של השוטר יהודה ענקי; מסמך ע"ז - דו"ח צפייה; מסמך ע"ה - מזכר של השוטר מתן רווח; מסמך ס"ח - דו"ח צפייה).
21. הנה כי כן, הדוברים בטלפון 846 וטלפון 403 קשורים במישרין לקשירת הקשר ולמעשה ההתפרצות, כאשר השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר שלובות זו בזו עם חלק ניכר מהראיות שנאספו בתיק זה.
22. עלי לחלוק על טענת ב"כ המשיבים ולפיה התשתית הראייתית כנגד המשיב 2 בעוצמה פחותה. הראיות מצביעות על קשר מובהק בינו לבין המשיב 1, כאשר למשיב 2 חלק פעיל בהגעה למקום ברכב אחר טרם הגעת המשיב 1 והאחרים לזירה, תוך וידוא כי האזור "נקי" מכוחות משטרה גלויים וסמויים. עוד עולה כי למשיב 2 יוחד תפקיד של כמעין תצפיתן, כאשר מדו"ח הפעולה של השוטר אנדריי פוטפוב (מסמך ע"ח) ובעיקר מדו"ח הפעולה של השוטר יהודה ענקי (מסמך ו') ניתן להיווכח כי מיקומו של המשיב 2 היה אסטרטגי ביחס לזירת העבירה.
23. אדון עתה בטענת המשיב באשר למשקלם של מזכרי זיהוי הקולות שנערכו ומשקלם הראייתי.
24. ממזכר של השוטרת שילת פנש מיום 7/9/2025 עולה כי נעשתה השוואת קול בין שיחה 101 בעמדת האזנת סתר 6942506-2025 לטלפון 837 (הטלפון "הלגיטימי" של המשיב 1), בה המשיב 1 מזדהה בשמו, לבין השיחות שנקלטו בעמדת האזנת סתר 6947276-2025 לטלפון 846 (הטלפון "המבצעי" של המשיב 1). השוטרת מציינת כדלקמן: "מצאתי למיטב ניסיוני כי קולו של הדובר בין העמדה 6947276-2025 לבין קולו של הדובר בעמדה 6942506-2025 זהה".
25. באותו המזכר צוין כי נערכה גם השוואת קול בין חקירתו המוקלטת של המשיב 1 במשטרה מיום 4/9/2025 לבין שיחה 101 הנ"ל. אף ביחס לכך מציינת השוטרת: "מצאתי למיטב ניסיוני כי הקול זהה".

26. ממזכר נוסף של השוטרת פנש מיום 4/9/2025 עולה כי נעשתה השוואת קול בין השיחות שנקלטו בעמדת האזנת סתר 6947262-2025 לטלפון 403 (הטלפון "המבצעי" של המשיב 2 שנתפס עליו בעת מעצרו) לבין חקירתו המוקלטת של המשיב 2 במשטרה מיום 27/8/2025. השוטרת מציינת כדלקמן: "בהשוואת קולות שביצעתי... מצאתי למיטב ניסיוני כי הקול זהה".
27. כאן המקום לציין כי נוסף על השיחות שנקלטו בטלפון 846 כאמור, ממחקרי תקשורת שהופקו לטלפון 846 עולה כי הטלפון מאוכן בזירת העבירה במועדים הרלוונטיים (ר' חקירת המשיב 1 מיום 15/9/2025 בעמ' 4).
28. הפסיקה בנושא משקלו של זיהוי קולי בשלב המעצר עד תום ההליכים נקבעה בשורה של החלטות. הגישה הרווחת בפסיקה היא כי זיהוי קול באמצעות משקלט הוא בעל משקל ראייתי לכאורי, וזאת הגם כי זיהוי קול באמצעים מעבדתיים מדויק יותר (ר' בש"פ 6466/06 עקול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה ד (31.8.2006)). עוד נקבע כי ככלל, דינן של טענות ראייתיות לגבי זיהוי קול להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך המעצר עד תום ההליכים (ר' בש"פ 1017/06 ג'ית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 5 (17.2.2006)).
29. על רקע דברים אלו, הלכה פסוקה היא כי זיהוי אדם באמצעות קולו הוא ראיה קבילה שניתן לבסס עליה מסקנות במשפט הפלילי. לעניין זיהוי קול שנערך על-ידי משקלט מיחידת האזנות הסתר של המשטרה, נקבעו הדברים הבאים על-ידי כב' השופט א' א' לוי ז"ל ל בע"פ 5002/09 מדינת ישראל נ' ז'אנו ואח' [פורסם בנבו] (2.12.2010): "צורת זיהוי נוספת, שאף היא הוכרה על-ידי הפסיקה, היא זו שנעשה בה שימוש במקרה שלפנינו, קרי - זיהוי של הדובר על-ידי מתמללים העוסקים בהאזנה לשיחות להן בוצעה האזנה כדין ומעידים על כך בפני בית-המשפט... נדמה לי, כי כוחו של זיהוי כזה חזק במיוחד, בפרשות שבהן היכרותם של המתמללים עם הדוברים נרכשה בהאזנה לשיחותיהם במשך תקופה ארוכה, משל היתה בניהם הכרות מוקדמת. אך ברור הוא כי ככל שהזיהוי מבוסס על האזנה ממושכת - הסיכוי לטעות בזיהוי קטן. עוד יש לציין את תנאי העבודה בהם מתבצע זיהוי כזה, כלומר בסביבת עבודה שקטה, כאשר המתמלל יכול להאזין לשיחה אחת שוב ושוב. זאת להבדיל מזיהוי המבוסס על האזנה לקולו של מבצע העבירה בזירת האירוע ובזמן אמת, שאז החשיפה לקולו של העבריין היא חד-פעמית, ומתבצעת בסיטואציה רווית מתח, דבר שעשוי להערים קושי ממשי על העד המתבקש לזהות את קולו של הדובר בדיעבד".
30. הסניגור הפנה להחלטה שניתנה בבש"פ 631/22 אלטוחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.3.2022) (להלן: "עניין אלטוחי") וביקש להקיש מהקביעות שם לענייננו. בעניין אלטוחי נקבע כי בשעה שמדובר בזיהוי קולי שנערך על-ידי שוטר בין שיחות שנקלטו בהאזנת סתר לבין קולו של הנאשם, וכאשר מדובר בראיה יחידה, אזי המקרה אינו מצדיק את המשך מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים ויש מקום לבחון חלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר.

31. בטרם אדרש ליישום הפסיקה הרלוונטית, אדגיש כי עניינו של המשיב 1 אינו שקול למשיב 2 בכל הקשור למשקלם הראייתי של מזכרי זיהוי הקולות. זאת, בייחוד נוכח העובדה כי המשיב 2, הגם שלא נטל חלק פעיל בהתפרצות אלא שימש כאמור כאחד הקושרים וכתצפיתן, נתפס בעת מעצרו על טלפון 403. ראייה זו מצטרפת למזכר זיהוי הקולות בעניינו של המשיב 2 ומגבשת תשתית לכאורית מספקת לשלב המעצר עד תום ההליכים.
32. שונים הם פני הדברים בעניינו של המשיב 1, שכן טלפון 846 לא נתפס במסגרת החקירה. על פניו, טיעוני של הסניגור מתיישבים עם הקביעה בעניין אלטווי, אולם בתיק זה קיימת ראייה נוספת לחובת המשיב 1 אשר איננה מאפשרת, לסברתי, יישום מלא של הקביעות בהחלטה זו לעניין עוצמתו של המסד הראייתי. זאת, הואיל וקיים קשר ראייתי בין המשיב 1 לטלפון 837, לרבות זיהוי שמו (כאמור בשיחה 101) ואף גרסתו של המשיב 1 עצמו ולפיה טלפון 837 משמש את בני המשפחה והוא נוהג לעשות בו שימוש מדי פעם (ר' חקירת המשיב 1 מיום 4/9/2025 בעמ' 8).
33. מקרה דומה בו המשטרה האזינה לטלפון "מבצעי" וטלפון "לגיטימי" לכאורה של נאשם נדון בבש"פ 5094/13 מחאמיד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.7.2013). בית המשפט העליון קבע כי נוכח הקשר הראייתי של הנאשם דהתם לאחד מהטלפונים, הרי הקלטות האזנות הסתר מקימות פוטנציאל ראייתי לכאורי הקושר אותו לפרשה. עוד נקבע באותה ההחלטה בהקשר משקלו של זיהוי הקול על-ידי משקלט, כי "ביצוע זיהוי קולי במעבדה אינו הכרחי, והיו מקרים בהם נקבעו ממצאים מרשיעים גם על סמך זיהוי קולי חלקי אף יותר מבעניינו" (שם, בפסקה 5).
34. השוואת הקולות הכפולה שנעשה בעניינו של המשיב 1 (סעיפים 24-25 שלעיל), הן ביחס לטלפון 837 והן ביחס לטלפון 846, מאפשרת אפוא לקבוע כי משקלו הלכאורי של זיהוי קולו של המשיב 1 אף הוא בעוצמה מספקת לשלב המעצר עד תום ההליכים.
35. ראייה נוספת לחובת המשיב 1 עניינה תוכנה של שיחה 214 שנקלטה בטלפון 837 ביום 27/8/2025 בשעה 10:04:
- "גבר: עצרו אותו בקריית מלאכי, תפסו אותו ברגליים (לא ברור) וקשירת קשר ופשע (לא ברור) ימ"ר.
סלאח: לא יודע.
גבר: מה? עם מי הוא הלך?
סלאח: שאפגוש אותך אני אגיד לך.
גבר: מה?
סלאח: שאפגוש אותך אני אגיד לך.
גבר: אני בבית קפה תבוא אליו לשגב.
סלאח: לא רוצה לבוא לשגב.
גבר: מה?
סלאח: לא רוצה לבוא לשגב.
גבר: אני בא (לא ברור)".

36. מדובר בשיחה שנערכה בין מאן שהוא לבין המשיב 1, מספר שעות לאחר האירוע ובחלוף זמן קצר ממעצרו של המשיב 2. אף אם מדובר לכאורה ב"שיחת עדכון" תמימה, שעניינה בירור מצבו של המשיב 2 לאחר מעצרו, הרי תוכנה של השיחה מלמד כי המשיב 1 אינו משמש בה כצופה מן הצד, אלא כמי שבקיא בפרטי האירוע ובשלביו השונים. אמירותיו בשיחה נושאות גוון מפליל מובהק במובן זה שהן משקפות ידיעה פנימית על שאירע, ולפיכך הן אינן עומדות בחלל ריק אלא משתלבות במארג הראיות הכולל שנפרש לעיל, ומחזקות את התמונה הראייתית הלכאורית בנוגע למעורבותו של המשיב 1 באירוע.
37. בסיכומם של דברים, הריני לקבוע כי כנגד המשיבים קמה תשתית ראייתית שיש בה כדי לבסס אפשרות סבירה להרשעתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.
- עילת המעצר הקיימת כנגד המשיבים והאפשרות להורות על שחרורם בערובה
38. מעשי המשיבים חמורים הם, ומלמדים על תכנון מוקדם, תחכום, קשירת קשר עם אחרים וכן תעוזה רבה. מובן כי מעשים אלו מלמדים על מסוכנות בעוצמה בלתי מבוטלת, וזאת גם בהתחשב בטענה כי נערך מרדף רכוב בין כוחות המשטרה לרכב הלנדקרוזר, לרבות ביצוע ירי על-ידי השוטרים.
39. לחובת המשיב 1 עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, והוא ריצה בעברו תקופות מאסר ממושכות יחסית. הרשעתו האחרונה של המשיב 1 היא מיום 18/5/2022 (ת"פ 46824-01-22) במסגרתה נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל בעבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון גניבה והיזק לרכוש בתנאים מחמירים. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מעלה כי נסיבות התיק הקודם דומות להפליא לענייננו, עת המשיב 1 קשר קשר עם אחר לגנוב כספומט במרכז מסחרי בבאר-שבע, כאשר השניים ואחרים הגיעו למקום ברכב טויוטה לנדקרוזר. גם שם חיברו הנאשמים את הכספומט לרכב באמצעות כבל גרירה וניסו לעקרו מן המקום, אולם ניסיון הגניבה לא צלח. עוד יצוין כי בגין הרשעה זו תלוי ועומד כנגד המשיב 1 מאסר על תנאי בן 10 חודשים.
40. לחובת המשיב 2 הרשעה בעבירה של הסגת גבול על רקע גניבה חקלאית (ת"פ 28769-05-21), בגינה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 12 חודשים.
41. שקלתי האם יש מקום להורות על מעצרו של המשיב 1 כבר עתה מבלי לבחון חלופת מעצר כלל, וזאת בעיקר נוכח עברו הפלילי המכביד והעובדה כי שב לכאורה לעסוק באותן עבירות ממש. עם זאת, נוכח טיבה של התשתית הראייתית בענייניו כפי שהורחב לעיל, ראיתי לנכון להורות על הגשת תסקיר מעצר.
- כללם של דברים
42. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיבים עד החלטה אחרת.
43. הדין יידחה ליום 30/11/2025 בשעה 10:00 בפני כב' השופט ע' צברי.
44. המזכירות תעביר את העתק החלטתי לשירות המבחן אשר יגיש תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים עד לדיון הנדחה.
45. החלטה זו מהווה צו מעצר כנגד המשיבים.
- זכות ערר כחוק.
- תיק החקירה מושב לב"כ המבקשת.
- ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ו, 23 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.